

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, මේ අපවිත්‍ර වූ භාරතය පවිත්‍ර කරලීමෙහි සේවයෙහි නිරත වන්න. සියලු බාධක ඉවත්කර දමන්න. කිසිම විටෙක අමනාපයට පත්ව සිත් රිදවාගන්න එපා.

ප්‍රශ්නය: පවුලේ අයත් සමග එකට ජීවත්වන අතරම, ඔබ තුළ තිබිය යුතු වන එකම එක ආකල්පය කුමක්ද?

පිළිතුර: ගෙදර සිටිනා අතර තමා දේව ශිෂ්‍යයෙක්ය යන ආකල්පය ඔබ තුළ තබා ගන්න. ශිෂ්‍යයන් සෑම විටම සිහිපත් කරන්නේ තම ඉගෙනීමත්, ගුරුවරයාත් පිළිබඳවයි. ඔවුන් කිසිම විටෙක වැරදි කරමින් තම කාලය අපතේ හරින්නේ නැහැ. ඔවුන් කාලයට සෑහෙන වටිනාකමක් දෙනවා.

ප්‍රශ්නය: මිනිසුන් තුළ තිබෙන්නා වූ ලොකුම අවිද්‍යාව කුමක්ද?

පිළිතුර: ඔවුන් තමා වන්දනා කරනා තැනැත්තාටත් නමකින් හෝ ස්වරූපයකින් ඔබ්බෙහි සිටින්නා වූ තැනැත්තාටත් කන්නලව් කරනවා. ලොකුම අවිද්‍යාව මෙයයි. ඔවුන් ඔහුට කන්නලව් කරනවා. ඔහු වෙනුවෙන් කෝවිල් තනා ඔහුට වදිනවා. එමනිසා, ඔහුට නමක් හා ස්වරූපයක් තිබිය නොහැක්කේ කෙසේද? ඔබ සෑම කෙනෙකුටම දෙවියන්ගේ නියම හැඳින්වීම ලබාදිය යුතුයි

ගීතය: ඔබගේ ළදරු විය අමතක කර දමන්න එපා!

ඕම් ශාන්ති. ඒ අසීමිත වූ පියා දරුවන් වන ඔබට උගන්වා තිබෙනවා. එනම්, රාමාට අයිති වීමෙන් පසු ඔබ කිසිම විටෙක මෙම ළදරු කාලය අමතක නොකළ යුතු බවට ඔහු අනතුරු අභවා තිබෙනවා. එනම්, මේ දේව ළදරු කාලයයි. ඔබගේ, රාමාත් සමග වූ ළදරු විය අත්හැර දමා, රාවන් සමග වූ ළදරු විය වෙත යන්න එපා. එසේ වුවහොත් ඔබට බොහෝ සෙයින් පසුතැවිලි වන්නට සිදුවනවා. ඒ වගේම, ඔබට ලොකුම මෝඩයින් දැක ගැනීමට අවශ්‍ය නම් - මෙම අධ්‍යාපනය අත්හැර දමා ගිය අය, ඔවුන්ව මෙහිදී දැක ගන්න කියාත් කියැවෙනවා. ඉතින් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය කුමක්ද යන්න ගැන ඔබට වටහාගත හැකියි. මෙහි සිටිනා මහාරාතීන් ඇතුන් වගෙයි. ඒ මායා නම් වූ කිඹුලා ඔවුන්ව කා දමනවා. පියා පෞද්ගලික ලෙසම මෙහි අසුන් ගෙන ඔබට කියනවා: සුමිහිරි වූ, බොහෝ කාලයක් නැති වී සිට දැන් හමු වූ දරුවනි, මායා බොහෝ බලවත්. ඔබ ඒ අසීමිත වූ පියාගේ අත අත්හැර යන්න එපා. මොහු තමයි උත්තරීතර පියා, මෙලොවින් ඔබ්බෙහි වාසය කරන්නා වූ පියා, පාරිශුද්ධකරුවා. කිසිම විටෙක එවන් වූ පියෙකුගේ අත අත්හැර යන්න එපා. එසේ නැතිනම්, ඔබට බොහෝ සෙයින් හඬන්නට සිදුවෙයි. බාබා විසින් හොඳ හොඳ නම් තැබූ ඉතාමත් හොඳ දරුවන් පවා බොහොමයක් බාබාගේ අත අත්හැර ගොස් තිබෙනවා. බාබා සමහර දරුවන්ට වැඩිපුර ආදරය දක්වනවා, මන්ද එවිට ඔවුන්ව නොවැටී බේරාගත හැකි නිසයි. ගීතයක් තිබෙනවා: මායාට ඔබව පිටතට ඇදගෙන යාමට ඉඩදෙන්න එපා, මන්ද එසේ වුවහොත් ඔබට බොහෝ සෙයින් පසුතැවිලි වීමට සිදුවන නිසයි. ඇත්තෙන්ම, ඔබගේ මේ යුද්ධය සත්‍යම වූ යුද්ධයයි; ඔබ මායාව පරාජය කර දමනවා. ඔබ, අපිරිසිදු භාරතය පාරිශුද්ධ කරවනවා. ඔබ කරනා ප්‍රදර්ශන ආදී සියල්ලම මේ අපවිත්‍ර වූවන් පවිත්‍ර කරලීම උදෙසායි. ඔබ දැන් භාරතයේ සත්‍ය සේවය සිදුකරනවා. ඔව්, ඔබ බාධකත් ඉවත් කළ යුතුයි. මෙහිදී ඔබ හෘදයාබාධ ඇතිකර ගැනීම හෝ අලස වීම හෝ නොකළ යුතුයි. ඕනෑම ආකාරයේ අවස්ථාවකදී ඔබ අපවිත්‍ර වූවන් පවිත්‍ර කරලීමෙහි සේවයෙහි යෙදිය යුතුයි. මෙය ඔබගේ ව්‍යාපාරයයි. ඔබට වෙන කිසිම කෙනෙක් සමඟ කිසිම සබඳතාවක් ඇත්තේ නැහැ. තමා කී දෙනෙක්ව අපවිත්‍ර බවින් මුදවා පවිත්‍ර කරනවාද කියා ඔබ බැලිය යුතුයි. මෙම භාරතය දිව්‍යලෝකයක්ව තිබෙනා කල එය පිවිතුරු ලොවක් වූවා. මේ කාලය වන විට කිසිම කෙනෙක් තුළ අපවිත්‍රතාවය හා පවිත්‍රත්වය පිළිබඳව කිසිම දැනුමක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ නව ලෝකය පිවිතුරු වූ ස්ථානය වන අතර පසුව පැරණි වූ විට, එය අපිරිසිදු හා තමෝප්‍රධාන්. ඒ ආධ්‍යාත්මික පියා පෞද්ගලික ලෙසම මෙහි අසුන්ගෙන ආධ්‍යාත්මික දරුවන් වූ ඔබට විස්තර කර දෙනවා. ඔබ දැන් සත්‍ය ලෙසම ඒ පිවිතුරු වූ දේශය ස්ථාපනය කරනා බව ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තිබෙනවා. භාරතය පිවිතුරු භූමියව තිබුණු නමුත් දැන් එය අපිරිසිදු වූ භූමියක් බවට පත්ව තිබෙනවා. ගොඩනැගිල්ලක් මුලදී ඉතා අලුත්පිට තිබෙනා අතර පසුව අතිවාර්ශයන්ම පැරණි වෙනවා. නව ලෝකයේදී ඔබ තුළ මෙම අවබෝධය ඇත්තේ නැහැ. දරුවන් දැන් මෙය වටහාගෙන තිබෙනවා. ඔවුන් අවුරුදු සියදහස් ගණනක් ගැන කතා කළත්, එය ඇත්තෙන්ම පැරණි වෙනවා. පැරණි නම වන්නේ කලී යුගය යන්නයි. නව යුගය හා පැරණි යුගය ගැන දන්නේ ඔබ පමණයි. නව යුගය දැන්

පැමිණෙනවා. අප දැන් නැවතත් වතාවක් පාරිශුද්ධත්වයට පත්ව ස්ව-අධිකාරීත්වය හිමිකර ගැනීම උදෙසා පියාගෙන් මෙම දැනුම ලබා ගන්නවා. ශිෂ්‍යයන්ට තම ඉගෙනීමත් ගුරුවරයාත් අමතක කළ හැකිද? ඔබත් ශිෂ්‍යයින්. ගෙදර සිටිනා අතරම ඔබ ඉගෙන ගන්නා බව සිහි තබා ගන්න. මෙම ඉගෙනීමට සෑහෙන කාලයක් ගතවනවා. සමහරු අතරමැදි වැටෙන අතර සමහරු පරාජය වෙනවා. සමහරු මෙසේ පවසන අතර, එය ලියාත් තබනවා: බ්‍රහ්මා බාරේ, ශිව බාබා. ඔවුන් දැඩි සෙනෙහසකින් යුතුව පියාට ලියුම් ලියනවා. මම, මෙම ශරීරයේ වෙසෙන ජීවය, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයට ලියමනක් ලියමි. ඔවුන් කන්නලව් කරනවා: අහෝ උත්තරීතර ජීවය මා ආරක්ෂා කරන්න! මට සාමය ලබා දෙන්න! පියා හැර වෙන කිසිම කෙනෙක්ට සාමය ලබාදිය නොහැකියි. බාබා අනිවාර්යෙන්ම පැමිණිය යුතුයි. හක්තිවන්තයින්ගේ ආරක්ෂකයාත් මෙහිදී සිහිපත් වනවා: මට ජීවන මුක්තිය ලබා දෙන්න! මට සාමය ලබා දෙන්න! මා නිදහස් කරන්න! ජීවත්ව සිටිනා අතරම මට නිදහස් වීමට අවශ්‍යයි. එය සිදුවන්නේ ස්වර්ණමය යුගයේදී පමණයි. මෙහි තිබෙන්නේ බන්ධන වලින් පිරි ජීවිතයක්. ඔබට මෙම කරුණු ඉතාමත් හොඳින් වැටහෙනවා. පරම පියා තමා විසින්ම ඔබට විස්තර කර දෙනවා. වෙන කිසිම කෙනෙකුගේ බුද්ධිය තුළ මෙම රහස් ඇත්තේ නැහැ. වෙන කිසිම කෙනෙක් කාලයාගේ මුල, මැද හා අග පිළිබඳ වූ කරුණු ගැන දන්නේ නැහැ. ඔබ සෑම දෙයක්ම දන්නවා. නමුත්, ඔබ සාමාන්‍යයි, සුක්ෂමයි. මිනිස්සු ගිහින් භෞතික සරඹ ආදිය ඉගෙන ගන්නවා. ඔබගේ සරඹය ආධ්‍යාත්මික සරඹයක්. කිසිම කෙනෙක් ඔබ සටන් කරනා රණ ශූරයින් බව දන්නේ නැහැ. ඔවුන් මහාභාරත යුද්ධය පෙන්වුම් කරනවා. නමුත් එය එසේ සිදු වූයේ කෙසේද? මහාභාරත යුද්ධය ආරම්භ කළේ දෙවියන් කියා ඔවුන් කියනවා. දැන් කියන්න, දෙවියන් සැහැසි වී යුද්ධයක් ආරම්භ කරන්නේ කෙසේද? දෙවියන් විසින් ඔබට, සටන් කොට රාවණ්ව පරාජය කරන්නේ කෙසේද යන්න ගැන ඉගැන්වූවා. ඔබ කලා 16කින් පිරිපුණ්ව සිටි බව ඔහු විස්තර කරනවා. ඔබ අශාරීරික ලෝකයේ සිට අශාරීරිකව පැමිණ, මෙහිදී ඇඳුමක් ලබාගෙන පළමුවෙන්ම ස්වර්ණමය යුගයේ රාජ්‍යය කළා. ඔබට මෙය මතකද? ඔබ කියනවා: ඔව් බාබා. අපට දැන් අප සත්‍ය ලෙසම ඒ දේව රාජ්‍යයේ පාලකයන්ව සිටි බව වැටහෙනවා. පසුව අපට එය නැතිවූවා. අප දැන් ඉන්නේ සටනකයි. අපි අනිවාර්යෙන්ම මායා පරාජය කර දමන්නෙමු. මිනිස්සු රාගය නම් වූ ගින්න මතට නැඟනායින් පසු, ඔවුන්ගේ මුහුණු අවලස්සන වනවා. අවලස්සන යන වචනය ඉතා බලවත් වචනයකි. ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණා හා නාරායන්ව තද නිල් පැහැයෙන් පෙන්වුම් කරනවා. නමුත් එවැනි කිසිම මනුෂ්‍යයෙක් ඇත්තේ නැහැ. මිනිස්සු, ලස්සන හෝ අවලස්සන වනවා. කලි යුගී අය අවලස්සන ලෙස හඳුන්වනවා. භෞතික පියෙක් කියයි: ඔබ ඔබගේ මුහුණේ දැලි ගාගෙන මුළු වංශයේම නාමයට නිග්‍රහ කළා. මේ අසීමිත වූ පියාත් කියනවා: ඔබ යක්ෂ උපදෙස් අනුගමනය කොට දේවතා ධර්මයට නිග්‍රහ කළා. මේ නිසා තමයි ඔබ අවලස්සන වී තිබෙන්නේ. සම්පූර්ණයෙන් අවලස්සන වීමට කල්ප බාගයක් ගතවන අතර ලස්සන වීමට ගතවන්නේ එක් ක්ෂණයක් පමණකි. දරුවන්ට දැන් මෙම නාටකයේ මුල, මැද හා අග සිහිපත්ව තිබෙනවා. අනෙක් ආගම්වල අයට මෙය මතක නැහැ. අමතක වූ අයත් ඔබයි, දැන් මතක් වන්නේත් ඔබටයි. ඔබ ඒ දේව රාජ්‍යයේ පාලකයාව සිටියා. මෙහි රජවරුන් බොහොමයක් සිටි නිසා තමයි එය රාජස්ථාන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ. රජවරුන්ගේ දේශය. මෙය දැන් මනුෂ්‍යයින් විසින්ම මනුෂ්‍යයින් පාලනය කරන්නක් බවට පත්වෙලා. ඔබ දැන් අධිරාජ්‍යයන් හා අධිරාජිණියන් බවට පත්වීමට උත්සාහ දරනවා. නාටක සැළසුමට අනුව එය එලෙස සිදුවූවා. ඔබ නාටක චක්‍රය වටා යන අතරේ, දිව්‍යලෝකය අපාය බවට පත්වනවා. ඔබ දැන් මේ අපවිත්‍ර වූ ලොවින් ඉවත්ව පවිත්‍ර වූ ලෝකයේ පාලනය ගෙන යාම උදෙසා උත්සාහ කරමින් සිටිනවා. ඔබගේ ඉගෙනීම ඉතාමත් සරල වූවකි: ඇල්ෆා හා බීටා සිහිපත් කරන්න. බාබා කියනවා: නිරන්තරයෙන්ම මා පමණක් සිහිපත් කරන්න, එවිට ඔබගේ පාප නැතිවී යනු ඇත. ඒ රාජ්‍යය සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබට එම රාජ්‍යය හිමිවනු ඇත. ඒ මිනිස්සු කියනවා: කියන්න, “මම ගොනෙක්, මම ගොනෙක්.” කොහොමනමුත්, එය නිවැරදි නැහැ. ජීව වන ඔබ, තමා විෂ්ණු බවට පත්වන බව කියන්න. ඔබ එම තත්ත්වයට පත්වන්නේ කෙසේද? ඔහු කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න, එමෙන්ම විෂ්ණු ගේ රාජ්‍යයත් සිහිපත් කරන්න. මන්ද, මෙය පවුල් ජීවිත මාර්ගය වන නිසයි. මෙහිදී, විෂ්ණුගේ නාමය සඳහන් වනවා. එහිදී, ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ගේ සිහසුනට පිටුපසින්, ඔවුන් විෂ්ණුගේ ප්‍රතිමාවක සළකුණකුත් තබනවා. ඔවුන් එවැනි පින්තූර තනා තිබෙනවා. බාබා ඔබට මෙහි වැදගත්කම විස්තර කර දී තිබෙනවා. එහි තිබෙනා ක්‍රම සහ විධි ඒ ආකාරයි. පසුව ලක්ෂ්මී හා නාරායන් චක්‍රය පුරාම ගොස්

අවසානයේදී බ්‍රහ්මා හා සරස්වතී බවට පත්වනවා, ජගත් මතාව හා ජගත් පිතා. බ්‍රහ්මාව, ආතා(සියාගේත් සියා) ලෙසත් හඳුන්වනවා. ශිවා හඳුන්වන්නේ පියා ලෙසයි. සෑම ජීවයක්ම සහෝදරයන්. ආතා බවට පත්වන්නේ මනුෂ්‍යයෙකි. එමනිසා, ඔබ දැන් ශරීර අවධානය අත්හැරදමා ජීව අවධානයට පත්විය යුතුයි. උත්තරීතර ජීවය, උත්තරීතර පියා ඔබව ජීව අවධානයට පත් කරවනවා. මෙහිදී ඔබ දෙයාකාරයක එළිය ලබනවා; ඔබට දැනුම තිබෙනවා. ඔබ ජීව අවධානයට පත්වන අතර, උරුමයක් ලැබගත යුතුවන හෙයින් ඔබ පියාවත් සිහිපත් කරනවා. දේවතාවන් උත්සාහ දරා ඔවුන්ගේ ඉහත උපතේදී පියාගෙන් තම උරුමය හිමිකර ගත්තා. ඔවුන් ඔහුව සිහිකළ යුතු වන්නේ නැහැ. දරුවන් තම බුද්ධිය තුළ අලුත් කරුණු ධාරණය කරගත යුතුයි. ඔබට දිගින් දිගටම අලුත් ක්‍රම ලබා දෙනවා. පළමුවෙන්ම, සියල්ලටම වඩා උසස්ම වූ ස්ථානය කුමක්ද යන්න ගැන ඔබගේ බුද්ධියෙහි රඳවාගන්න: නිර්වාණ දේශය. ජීව වන අපි නිර්වාණ දේශයෙහි වැසියන් වෙමු. උසස්ම වූ තැනැත්තා වන්නේ ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයයි. සියල්ලෙන්ම උසස්ම වූ ස්ථානය වන්නේ ඔහු වාසය කරන ස්ථානයයි. උසස්ම වන්නේත් ඔහුගේ නාමයයි. උසස්ම උසස් වූ ජරණසනීයත්වයත් ඔහුගේ වේ. ඔහු භාරතයට පැමිණි නිසා තමයි ඔහුගේ සිහිවටන මෙහි නිර්වාණය වන්නේ. නමක් හෝ ස්වරූපයක් නොමැති වඳින්නට හැකි දෙයක් පැමිණිය හැක්කේ කෙසේද? එමනිසා, එය වැරදීමක්. දෙවියන්ට නමක් හෝ ස්වරූපයක් නොමැති බව පැවසීම අවිද්‍යාවයි. ඔවුන් භාරතයේ ශිවාගේ උපන් දිනය සමරනවා. භාරතය පෞරාණික වූ ස්වර්ණමය යුගය වූවා. නමුත් තවදුරටත් එහි එය නැහැ. එමනිසා, පියා විසින් අනිවාර්යෙන්ම ඒ ස්වර්ණමය යුගය ස්ථාපනය කොට තිබෙනවා. ඉතින්, ඔබට දුක් දෙන්නේ කවුද? එය ආරම්භ වන්නේ කවදාද? කිසිම කෙනෙක් මේ ගැන දන්නේ නැහැ. පියා මෙහි අසුන්ගෙන මෙය විස්තර කර දෙනවා. මා දැන් නැවතත් වතාවක් ඔබට පරම්පරා 21ක් පුරාවටම වූ අසීමිත උරුමයක් ලබා දීම උදෙසා පැමිණ සිටිනවා. සෑම චක්‍රයකදීම ඔබ මෙම උත්සාහයෙහි යෙදී තිබෙනවා. ඔබ ඒ අසීමිත වූ පියාගෙන් ඔබගේ අසීමිත සතුටෙහි උරුමය හිමිකර ගත්තා. මෙය අවසාන උපත වන හෙයින්, ඔබ පාරිශුද්ධත්වයට පත්වී ඔබගේ අනාගතය උදෙසා සම්පූර්ණ උරුමය හිමිකර නොගන්නේ ඇයි? හක්තිවත්තයින් දෙවියන් සිහිපත් කරනවා. ඉතින් ඒ අනිවාර්යෙන්ම උරුමයක් හිමිකර ගැනීම උදෙසා විය යුතුයි. පාරිශුද්ධකරුවා, විමුක්තිදායකයා වන්නේ දෙවියන්ය. ඔබව සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන් බවට පත්කරවන්නා ඔහුයි. වෙන කිසිම කෙනෙක්ට ඔබව එම තත්ත්වයට පත්කළ නොහැකියි. ස්වර්ණමය යුගයේ, එය ඉක්මණින්ම ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ගේ රාජ්‍යය බවට පත්වනවා. ඉතින්, ඔවුන් අනිවාර්යෙන්ම ඔවුන්ගේ ඉහත උපතේදී, එම උත්සාහය දරා තිබෙනා බව කියන්න පුළුවන්. එමනිසා, පියා දැන් ඔබව උත්සාහ දැරීම සඳහා පොළඹවනවා. එවිට, අනාගතයේදී ඔබට උසස් ස්ථානයක් හිමිකර ගැනීමට හැකි වනවා. ඔහු අපිරිසිදු ලෝකයේ අවසානයේදී පැමිණ ඔබව පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරවනවා, එහෙම නේද? පාපයෙන් තොර වූ ලෝකය එයයි. පසුව කලාවන් දිගින් දිගටම බහින්නට පටන් ගන්නවා. මේ පාපකාරී වූ ලෝකයයි. පරම පියා කියනවා: ඒ පාප පහ දානය කර දමා පාරිශුද්ධත්වයට පත්වන්න. මා සිහිපත් කරන්න, ඒ වගේම පාරිශුද්ධත්වයට පත්වන්න. හෝලි වන්න, රාජයෝගී වන්න. ගෙදර සිටිනා අතරම, ඒ එකම එක ශිව බාබා පමණක් සිහිපත් කරන්න. ඔබ වෙන කවුරු හෝ සිහි කළහොත්, එය මිශ්‍ර වූවකි. හක්ති මාර්ගයේ ගෙදර සිටිනා අතරම ඔවුන් එක වෙලාවකට එක් කෙනෙකුත්, තවත් වෙලාවකට තවත් කෙනෙකුත් සිහිපත් කරනවා. ඉතින්, එය මිශ්‍ර වූ ස්මරණයකි, ඒ වගේම ඔවුන් පාරිශුද්ධත්වය රකින්නේත් නැහැ. එමනිසා, පියා කියනවා: ගෙදර සිටිනා අතරම ඔබගේ පියා වූ මා පමණක් සිහිපත් කරන්න. මේ අවසන් උපතේදී මා කියනා නිසා නෙළුම් මලක් මෙන් පාරිශුද්ධත්වයට පත්ව දිගින් දිගටම මා පමණක්ම සිහිපත් කරන්න. මේ එකම එක උපතේදී පමණක් මගේ උදව්කරුවන් බවට පත්වන්න. මට උදව් කරනා අය එහි එලය ලබාගනු ඇත. ඔබ දෙවියන්ගේ උදව්කරුවන්. පියා තමා විසින්ම භාරතයට සේවය කරනවා. පියා කියනවා: දරුවනි, ඔබ වටිනා දරුවන් බවට පත්විය යුතුමයි. ඔබට අනිවාර්යෙන්ම ගුණාංග අවශ්‍ය වනවා. මෙහිදී ඔබ ගුණාංග වලින් පිරී යා යුතුයි. පසුව ඔබ දේවතාවන් බවට පත්ව උපන් 21ක් පුරා රජකරනු ඇත. ක්‍රිෂ්ණාගේ පින්තූරය ඉතාමත් හොඳ බව බාබා විස්තර කර දී තිබෙනවා. ඔහු අපායට පයින් ගසා දමා, තම අතින් ස්වර්ගය දරා සිටිනවා. මෙම ක්‍රමය තිබෙන්නේ භාරතයේ පමණයි. පුද්ගලයෙක් මියගිය විට, ඔවුන් ඔහුගේ හිස නගරය දෙසටත්, කකුල් දෙක සොහොන දෙසටත් තබනවා. පසුව සොහොනට ආසන්න වන විට එය කරකවනවා. එවිට හිස තිබෙන්නේ සොහොන් බිම දෙසටයි. ඔබ දැන් ජීව මරණයක් අත්දැක නිවස වෙත යාමට සූදානම්ව

සිටිනවා. එමනිසා, ඔබගේ මුහුණ තිබිය යුත්තේ නව ලෝකය දෙසටයි. ඔබ සතුවේ දේශයට යා යුත්තේ සාමයේ දේශය හරහායි. මෙය අසීමිත වූ කරුණකි. ඔබ පැරණි ලෝකයට පයින් ගසා දමා නව ලෝකය වෙතට යනවා. මේ නිසා තමයි ඔබ මෙම දුකින් පිරි දේශය අමතක කර දැමිය යුත්තේ. සතුවේ දේශය හා සාමයේ දේශය සිහිපත් කරන්න. ඔබ දුක් දේශය තුළ ජීවත් වුවත්, ඔබ අනෙක් දේශය සිහිපත් කළ යුතුයි. එහිදී අමිශ්‍ර යෝගාව තිබිය යුතුයි. ඒ එකම එක පියාට හැර වෙන කිසිම කෙනෙක්ට අයත් වන්න එපා! ඔබ ඉතා පහසුවෙන් ඉතාමත් හොඳින් වටහා ගන්නවා. අර්ඡුණා ආගමික ග්‍රන්ථ බොහොමයක් පාඩම් කළ අතර ඔහුට ඒ සියල්ල අමතක කර දමා ඒවා ඉගැන්වූ අයව පවා අමතක කරන්නට පවසනු ලැබුවා. පියාත් කියන්නේ මෙයමයි. මේ වන තෙක් ඔබ අසා ඇති සියල්ල අමතක කර දමන්න. මම ඔබට සෑම ආගමික ග්‍රන්ථයකම සාරය විස්තර කර දෙමි. ඔහු අපව සත්‍යයේ දේශයේ පාලකයන් බවට පත් කරවනු ඇත. ඒ මිනිස්සු කරන්නේ ඔබව බොරුවෙහි දේශයෙහි පාලකයන් බවට පත් කරවීමයි. පියා කියනවා: දැන් මම ද හරි, නැතිනම් ඔබගේ බාජපලා මාමලා, ආගමික ග්‍රන්ථ ලියූ පණ්ඩිතවරුන් ද හරි කියා තීරණයක් ඔබම ගන්න. එය සාමාන්‍ය සීමිත වූ යුද්ධයක් වන අතර, මෙය ඔබ අසීමිත රාජ්‍යයක් හිමිකර ගන්නා වූ අසීමිත යුද්ධයකි. පියා කියනවා: ඔබගේ පාප දානයක් ලෙස දන් දෙන්න. ඔබ දැන් උත්සාහ නොකළහොත්, ඔබට බොහෝ සෙයින් පසුතැවෙන්නට සිදුවනවා. එමනිසා, වැරදි කිරීම නවත්වා දමන්න! තමාව සේවයෙහි යොදවන්න! කරුණාබර වන්න! මේ කලී යුගයේ විශාල ලෙසින් දුක තිබෙනවා. දැන් දුක් කඳු පෙරලීමට තිබෙනවා. පසුව, ස්වර්ණමය යුගයේදී රත්රන් කඳු ඉහළට එනු ඇත. අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඇල්ෆා හා බීටා සිහි කිරීමෙහි සරල වූ ඉගෙනුම ඉගෙන ගෙන අන් අයටත් එය උගන්වන්න. විරස්ථායී වූ ස්මරණයක යෙදෙන්න. මේ බොරුවෙන් පිරි ලෝකය ඔබගේ බුද්ධියෙන් ඉවත් කර දමන්න.
2. දෙවියන්ගේ සහකරුවන් බවට පත්ව අපිරිසිදු භාරතය පාරිශුද්ධත්වයට පත් කිරීමෙහි සේවයෙහි යෙදෙන්න. පියාගේ සම්පූර්ණ සහකරුවන් බවට පත්වන්න.

වරදානය: ඔබ ජීවන-මුක්තිය ලැබූ, සිරුරේ, ශාරීරික නැදෑයන් සහ දේපලවල බන්ධන වලින් නිදහස් වූ, සුරංගනාවක් වේවා.

සුරංගනාවක් යනු, පැරණි ලෝකය සහ පැරණි ශරීරයට කිසිම බැඳීමක් සබඳකමක් නැති කෙනෙකි. ජීවත්මයට සිරුර සමග සම්බන්ධකමක් තිබේ, නමුත් බැඳීමක සම්බන්ධකමක් නොවේ. භෞතික ඉන්ද්‍රියන් සමග කර්මයේ සබඳකමක් තිබීම වෙනම කරුණක් වන නමුත් ඔබට කිසිම කර්ම බන්ධනයක් නොතිබිය යුතුයි. සුරංගනාවක් යනු, ක්‍රියා සිදුකරන අතර, සෑම කර්ම බන්ධනයකින්ම නිදහස් වූ කෙනෙකි සිරුරේ බන්ධන නැත, සිරුරේ නැදෑයන් සමග බන්ධනයක් නැති සහ සිරුරේ දේපල සමග බන්ධනයක් නොමැත. එවන් බන්ධන වලින් නිදහස්ව සිටින අය, ජීවන-මුක්තිය ලද, සුරංගනාවන්ය.

පාඨය: භෞතික ධනයටත් වඩා වටින්නේ ආධ්‍යාත්මික සෙනෙහසේ ධනයයි.

*** ඔම් ශාන්ති ***